

Artikel XI fastlægger sammensætningen af rådet, dets beføjelser og forpligtelser.

Artikel XII omhandler udnævnelse og afskedigelse af generaldirektøren, dennes opgaver og regler om organisationens øvrige personale.

Artikel XIII fastsætter regler for finansielle bidrag til organisationen fra medlemsstaterne.

Artikel XIV omhandler organisationens samarbejde med andre internationale organisationer, ikke-medlemsstater m. v.

Artikel XV vedrører organisationens juridiske status, privilegier og immuniteter for organisationen, dens personale og eksperter samt repræsentanter for dens medlemsstater.

Regler om ændringer af konventionen og dens bilag fastsættes i artikel XVI.

Af artikel XVII fremgår, hvorledes tvister mellem to eller flere medlemsstater eller mellem enhver af disse og organisationen skal afgøres.

Artikel XVIII omhandler fratagelse af medlemskab af organisationen.

I artikel XIX bestemmes, at fra konventionens ikrafttræden overtager organisationen alle ESRO's og ELDO's rettigheder og forpligtelser. ELDO (European Organisation for the Development and Construction of Space Vehicle Launchers) er under likvidation, og bestemmelsen har ingen reel betydning for lande som Danmark, der ikke har været medlem af ELDO.

Ifølge artikel XX var konventionen indtil den 31. december 1975 åben for undertegnelse af de stater, der var medlemmer af den europæiske rumkonference.

I artikel XXI bestemmes, at konventionen træder i kraft, når Belgien, Danmark, Frankrig, Italien, Nederlandene, Schweiz, Spanien, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, Sverige og Forbundsrepublikken Tyskland har undertegnet konventionen og deponeret deres ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter hos den franske regering. ESRO- og ELDO-konventionerne bringes til ophør ved ESA-konventionens ikrafttræden.

Artikel XXII åbner mulighed for tiltrædelse af andre stater.

Artikel XXIII fastlægger, hvilke notifikationer den franske regering skal give signatarstater eller tiltrædende stater.

Regler om opsigelse af konventionen og opløsning af organisationen findes i artikel XXIV og XXV. Konventionen er uopsigelig de første 6 år efter ikrafttræden.

Efter artikel XXVI skal den franske regering ved konventionens ikrafttræden registrere den hos De

forenede Nationers sekretariat i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

Til konventionen hører som integrerende dele bilag I vedrørende privilegier og immuniteter, bilag II, der indeholder finansielle bestemmelser, bilag III, der vedrører valgfri programmer omfattet af konventionens artikel V, 1 b), bilag IV om internationalisering af nationale programmer samt bilag V om organisationens industripolitik. Det fremgår af sidstnævnte bilag, at den geografiske fordeling af alle organisationens kontrakter ideelt set bør medføre, at alle lande har en returkoefficient på 1, idet der ved returkoefficienten forstås forholdet mellem en medlemsstats procentvise andel i den samlede værdi af samtlige kontrakter, der er tildelt blandt alle medlemslandene, og dens samlede procentvise bidrag. Returkoefficienten må dog aldrig være lavere end 0,8

I slutakten fra de befuldmægtigede ministres konference vedrørende oprettelsen af en europæisk rumorganisation indeholdes 10 resolutioner vedrørende det europæiske rumsamarbejde.

Konventionens konsekvenser.

I forhold til den gældende konvention om ESRO-samarbejdet, understreger ESA-konventionens formålsparagraf nu klarere ønsket om en koordination og, hvor det måtte være ønskeligt, en integration af de nationale programmer i et europæisk program. Hovedvægten lægges på applikationsprogrammerne, hvori deltagelsen vil være fakultativ, med en øget orientering imod og indflydelse for de endelige brugere af projekterne.

I konventionen tages stilling til organisationens industripolitik. Der henvises herved til de ovenfor herom anførte bemærkninger.

ESA's råd tillægges større beføjelser end ESRO's råd har i henhold til den bestående konvention, bl. a. med hensyn til oprettelse og nedlæggelse af underordnede organer. Dette sikrer, at ESA's struktur lettere kan tilpasses organisationens projekter.

Konventionen indebærer ikke forpligtelser til gennemførelse af nye programmer. Udtræden af organisationen kan tidligst ske 6 år efter konventionens ikrafttræden, hvilket dog er af begrænset betydning i forhold til de eksisterende aftaler, idet organisationens aktiviteter i resten af 1970'erne allerede er fastlagt gennem de eksisterende programmer.

De facto eksisterer organisationen fra undertegnelsen af konventionen, der som foran nævnt fandt sted i Paris den 30. maj 1975. Overgangen fra ESRO til ESA, der sker endeligt ved konventionens